

KAMIOŤfĀ•KEM V AMERICE - 31.

ĀšterĀ½, 27 kvĀten 2014

Jedním z obávaných kopcĀ je tady Cabbage Hill, Zelná Hora. ProĀ• zrovna zelná nevím, kdysi jsem slyšel, Ā¾e první truck, který to s kopce neubrzdil byl naloĀ¾en zelím. NĀ jak se mi to nezdá. Faktem je, Ā¾e je to kopec blbec, dlouhý skoro deset kilometrĀ, spadá z Modrých hor do údolí Columbia River. Na vrcholku je váha a nezbytné parkovištĀ pro kontrolu brzd pĀ™ed sjezdem.

PravidelnĀ jsem tam zastavoval, ne na kontrolu brzd, ale na vyĀ•Ārání. Jezdil jsem s mými okny tak lehce naloĀ¾e jsem se kopce bát nemusel, motorová brzda to zvládla a normální brzdy jsem pouĀ¾it nemusel. Jednou tam ke mnĀ pĀ™išel plaĀící Ā™idiĀ, Ā¾e se bojí jet dolĀ. Na tom kopci se mu zabil táta a on má prostĀ strach a dolĀ nepojede. jsem si k nĀmu a zaĀal ho pĀ™emlouvav. Ā¾e on není tak moc tĀĀký, má motor Cummins a ty brzdí nejlíp, kdyĀ¾ pojede pomaliĀku, nic se mu nestane. AĀ¾ kdyĀ¾ jsem mu slíbil a odpĀ™isáhl, Ā¾e pojedu pomalinku pĀ™ed ním, aby se o mne zastavil, kdyĀ¾ bude nejhĀĀ™, dal si Ā™íct. Jel metr za mnou, a já hlídá tachometr, abych snad nezrychlil. Sjeli jsme c ještĀ dlouho poté, co jsem se od nĀj dole na rovinĀ odtrhl, jsem slyšel v rádiu jeho dĀkování. To je taky Severozápad, lidi tu mají k sobĀ blíĀ¾.

x x x

Vozil jsem si má okna a bylo mi dobĀ™e. JenĀ¾e pak nás konkurence dobĀhla, jiný výrobce nás vytlaĀil z rájónu, já nemĀ kam vozit okna a zas jsem pĀ™išel o práci. Uchytil jsem se u amerického ĀĀerveného kĀ™iĀ¾e jako technik a Ā™idiĀ pojiĀdné stanice na odbĀr krve. Jezdili jsme po celém Idahu a Āasti Oregonu a sáli lidem krev. Vyjeli jsme v pondĀlí a vrátili se v pátek, spali v hotelích, nebylo to špatné. Píšu v minulém Āase, protoĀ¾e po roce jeĀ¾dĀní mi podnik nabídl jiné místo; jsem v Boise a starám se o naše budovy a auta. Po všech tĀch létech harcování se mi nĀjak zachtĀlo být doma. JenĀ¾e - zpychnul jsem, dobré bydlo a nejeĀ¾dĀní mnĀ zkazilo a propouštĀní mnĀ zaskoĀilo. Šel jsem jako jeden z prvních, vĀ¾dyĀ¾ mé místo ještĀ pĀ™ed dvĀma lety ani neexistovalo.

Vím, Ā¾e jako truck-driver najdu práci snadno, ale já uĀ¾ nechci. Vzpomínám na to, co jsem zaĀil, zdaleka ne vš jsem sem napsal, bylo toho za ty roky dost. Co já si uĀ¾il na silnici mezi Los Angeles a San Franciskem... Pamatuju noc s mlhou, kdy opravdu nebylo vidĀt na krok a kdyĀ¾ jsem koneĀnĀ zastavil, nemohl jsem otevĀ™it dveĀ™e. Stál tam beze svĀ dalši truck, který jsem prostĀ nevidĀl. PĀstuje se tam hodnĀ ovoce, a voda, kterou zalévají, se odpaĀ™uje a v sráĀí do husté mlhy. Já tamtudy jezdil bez ohledu na mlhu, spolĀhaje na to, Ā¾e jsem na dálnici, kde nejsou ostré zatáĀky, a Ā¾e koncová svĀtla ostatních aut uvidím vĀas. MĀl jsem štĀstí, oni taky. SnĀhu a ledu na silnici si taky ochutnal víc neĀ¾ se sluši, BĀh byl se mnou, nemĀl jsem jedinou bouraĀku a Ā¾e jsem jich vidĀl. Ale uĀ¾ to mne nĀjak není, trocha klidu a pohodlí neuškodí, ale pĀ™esto jsem se ještĀ letos v létĀ povozil.

Na krátký Āas jsem šel jezdit pro podnik, se kterým jsme vozili štĀrkopísek a o metr zvyšovali pozemek, kde se mĀly stavĀt domy. MĀsíc a pĀl jsem jezdil z pískovny do mĀsta se dvĀma vleký, celková váha naloĀ¾en soupravy 55 tun, jeden okruh 56 kilometrĀ a ujel jsem to za den sedmkrát. PĀ™i kaĀ¾dém kole jsem 209 krát musel pĀ™eĀ™adit, poĀítal jsem to!. A pĀ™itím 40°C ve stínu, klimatizace nejen nefungovala, ale navíc ani nešlo zavĀ™it to. TakĀ¾e jsem jezdil s otevĀ™enými okny. KdyĀ¾ na mnĀ fouk Āhavý vzduch zvenĀí, pátilo to na kĀĀi, ale pĀ™esto to os tohle uĀ¾ pro mnĀ není, nakonec jsem byl rád, kdyĀ¾ bylo vše hotovo a já uĀ¾ tam nemusel. x x x Je to zvláštĀní a takĀ™ka nepochopitelné, jak se Ā™idiĀi o své trucky starají. NĀkolikrát jsem vidĀl na nárazníku osobního auta nálepku hlásající svĀtu, Ā¾e Āisté auto je znakem chorobné mysli. Lidi, pravda, svĀ auta myjí, ale nevidĀl jsem, Ā¾e by se o své auto nĀkdo staral tolik, jako Ā™idiĀi truckĀ. Dokonce se poĀ™ádají rázně show a pĀ™ehlídky truckĀ, kde mezi se majitelé soutĀĀí o ten nejkrásnĀjši, nejochromovanĀjši, nejosvĀtĀlkovanĀjši a nejnaleštĀnĀjši.

PĀ™itím to je Āasto podle hesla navrch huj a vespod fuj. Pat Phillips se o své trucky staral, pracoval na nich jako divý, jen aby byly krásné. Nelitoval penĀz na dalši a dalši lišty se svĀtĀly, kupoval mi rázně výborné a ještĀ lepši leštící pasty na lak a na hliník, a pĀ™itím mu bylo jedno, Ā¾e mi teĀe kapalina z posilovaĀ Ā™izení a dennĀ musím dolít jeden aĀ¾ dva litry. Jo, to je holt pod kapotou, to není vidĀt.

Kabina a loĀnice musí být naleštĀné, hliníková kola vyleštĀna tak, Ā¾e vypadají jako chromová, nádrĀ naftu taky. PĀ™ední nárazník je naštĀstí z nerezů nebo aspoĀ chromovaný, výfuky také. Na truckstopech jsou v kaĀ¾ denní hodinu k vidĀní Ā™idiĀi sveĀ™epĀ leštící svého milĀka. Trochu se pozná, kdo je majitelem a kdo jezdí s podnikovým truckem, protoĀ¾e ty podnikové nejsou obvykle tak naĀanĀané.

Lidé od Department of Transportation, horši neĀ¾ policajti, jdou ovšem více po soukromnících neĀ¾ po podnicích. DobĀ™e vĀdí, Ā¾e soukromník nemá a nemĀĀ¾e mít technické zázemí a servis na stejné úrovni s podnikem, dokonce ani nemá tolik penĀz na servis a na opravy jako velký podnik. VidĀl jsem napĀ™iklad na jedné váze krásný, vyleštĀný a vyparádĀný truck, nový tak, Ā¾e ještĀ ani nemĀl znaĀku. Co ale mĀl, byla nálepka - co do veli spíš plakát - záĀivĀ rudý a s nápisem "Out of service", na schĀdku sedĀl majitel a hoĀ™ce plakal. Já projíĀdĀl kolem bez problémĀ se škaredou a špinavou obludou, bez jedné zástĀrky na trajleru, nárazník nakĀ™ivo a komín lehýnce ohnutý, truck oĀividnĀ podnikový. Nojo, International cabover si soukromník nekoupí. Není krásný.

PĀ™i rozvĀ¾ení benzínu jsme mĀli jako jednu z povinností leští i hliníkové cisterny na trucku a vleku. Byly lesklé tak, Ā¾e vypadaly jako chromové a já dodnes nepochopil, proĀ• to ti Ā™idiĀi dĀlali. Jezdil jsem tam jen krátce a nĀjak se mi podaĀ™ilo leštĀní unikat, však také - kdy jsem to mĀl dĀlat? PĀ™i nakládání ale i Āekání v rafinerii jsme

nesměli, snad leškarontání vyrábí statickou elektřinu. PŘmi vykládání u pumpy jsme také nesměli, navíc podle přmí edp musí řmídiš stát u hadic a ventilů. A po návratu do podniku uš tam šekal další řmídiš, přmípraven přmíevzít truck jet. Zbývá uš tedy jen leškarontání za jízdy a to jsem se zatím nenaušil... Mnohokrát jsem přmí vjezdu na trslyš el na rádiu nabídku leškarontání kabiny, nádrš a úklid kabiny zevnitř. Je zvláštní, š tak jako se řmídiš starají, aby jejich truck byl zvenš nádherný, naprosto je nezajímá, v jakém bordelu šijí. Spací pytel hozený na holé matraci, špinavé prádlo všude kolem, to je normální. Mnozí sebou vozí psa, aby nebyli tak sami, což je pochopitelné. Ale potom jsou ješkarontání navíc všude psi chlupy a okna oslintaná tak, š je skrz náš fakt špatně vidět. Ale to je vevnitř, to se nepočítá...

Jednou, bylo to v Denveru v Coloradu, jsem zase slyš el nabídku, š mi vyleškarontí nádrš. Potšebovaly to naposledy se leskly, kdyš truck vyrobili. PŘmesto jsem neodpověď, proš bych měl z vlastní kapsy platit za krásu podnikového trucku? Zato jsem za chvíli uviděl scénku přmímo nezapomenutelnou, musel jsem zastavit, abych se pokochal. S výrazem maximálního znechucení tam u nádrš klešela - a leškarontila - přmímš enš reklamně šmalovaná kurva. Okolo stál hloušek řmídiš náravně se bavících, dokonce si myslím, š měl víc zábavy, než kdyby vyušili pravého posláni této uklížešky. Mšla holka smělu a náš kdo ji vzal za slovo...

Dnes uš se situace trochu mění, trucky jsou ším dál víc aerodynamicky kapotované, i nádrš jsou ukryty a nemusí se leškarontit, aspoš toho pracného leškarontání hliníku ubývá. Ješkarontá pochopím, proš drobní podnikatelé, majitelé toho jediného drahého a vytošeného trucku, o náš tak pešují, ale proš to dělají i naškteř řmídiš tšch podnikových, volném šase dšou a nikdo jim to nezaplatí. Zvláštní konšek. Snad jediný dšod mne napadá - obvykle se k tomu leškarontiši totiš náš kdo přmídruš, pak přmíjde další a je z toho diskusní kroušek. Samota je na cestách hrodesítky hodin za volantem, sám a sám, jen to rádio dšlá společnost. MICHAL